

Oamenii dinăuntru

Cei zece

Singurii cunoscuți de psihiatri, avocați, polițiști și presă în momentul în care a avut loc procesul.

1. *William Stanley Milligan (Billy)*, 26 de ani. Personalitatea originală sau de bază, denumit mai târziu „Billy cel nefuzionat” sau Billy-N. A abandonat liceul. 1,83 m înălțime, 86 kg. Ochi albaștri, păr castaniu.

2. *Arthur*, 22 de ani. Englezul. Rațional, lipsit de emoții, vorbește cu accent britanic. Autodidact în domeniile fizicii și chimiei, studiază cărți de medicină. Citește și scrie fluent în arabă. Deși are opinii conservatoare și se consideră capitalist, este ateu declarat. Primul care a descoperit existența tuturor celorlalți. El deține dominația în mediile sigure și hotărăște cine anume din „familie” iese și controlează conștiința. Poartă ochelari.

3. *Ragen Vadascovinic*, 23 de ani. Purtătorul urii. Numele lui derivă din cuvintele englezești „rage-again”, adică „cel care se înfurie iarăși”. Este iugoslav și vorbește cu un puternic accent slav. Citește, scrie și vorbește sârbo-croata. Priceput în materie de armament și muniție și expert în karate. Dă dovadă de o forță fizică extraordinară, bazată pe abilitatea de a-și controla fluxul de adrenalină. Comunist și ateu. Joacă rolul de protector al familiei, mai ales al femeilor și copiilor. Domină conștiința în situațiile periculoase. S-a întovărășit cu infractori și dependenți de

droguri și recunoaște că a avut un comportament infracțional, uneori violent. Cântărește 95 kg, are brațe enorme, păr negru și lung, mustață pe oală. Desenează schițe în creion pentru că nu distinge culorile.

4. *Allen*, 18 ani. Escrocul. Este un manipulator și, de cele mai multe ori, el este cel care tratează cu cei dinafară. Agnostic. Se conduce după principiul „profită de tot ce-i mai bun cât trăiești pe pământ“. Cântă la tobe, pictează portrete și este singura dintre personalități care fumează țigarete. Are o relație apropiată cu mama lui Billy. Are aceeași înălțime ca William, dar cântărește mai puțin (75 kg). Poartă cărare pe dreapta și este singurul dreptaci.

5. *Tommy*, 16 ani. Artist al evadărilor. Deseori confundat cu Allen, Tommy este de obicei agresiv și antisocial. Cântă la saxofon, se pricepe la electronică și pictează peisaje. Păr blond-închis și ochi căprui chihlimbarii.

6. *Danny*, 14 ani. Speriatul. Se teme de oameni, în special de bărbați. A fost obligat să-și sape singur mormântul și apoi a fost îngropat de viu. Pictează numai naturi moarte. Păr blond, lung până la umeri, ochi albaștri, scund și subțire.

7. *David*, 8 ani. Păstrătorul durerii, cel responsabil cu empatia. Absoarbe toată durerea și suferința celorlalte personalități. Este foarte sensibil și receptiv, dar capacitatea lui de concentrare este foarte redusă. Este confuz mai tot timpul. Păr castaniu-roșcat închis, ochi albaștri, mărunț de statură.

8. *Christene*, 3 ani. Copilul de la colț, numită așa pentru că ea era cea pusă să stea la colț la școală. O fetiță englezoaică vioaie și inteligentă. Știe să citească și să scrie cu litere de tipar, dar suferă de dislexie. Îi place să deseneze și să coloreze imagini cu flori și cu fluturi. Păr blond, lung până la umeri, ochi albaștri.

9. *Christopher*, 13 ani. Fratele lui Christene. Vorbește cu accent britanic. Ascultător, dar tulburat. Cântă la muzicuță. Păr castaniu închis, ca al surorii lui, dar mai scurt.

10. *Adalana*, 19 ani. Lesbiana. Timidă, singuratică și introvertită. Scrie poezii, gătește și are grijă de casă pentru ceilalți. Adalana are păr negru lung, cu firul gros. Suferă de nistagmus și îi fug uneori ochii într-o parte, așa că se spune despre ea că „îi dansează ochii“.

Indezirabili

Reprimați de Arthur pentru că au trăsături indezirabile. Dezvăluiți pentru prima dată doctorului David Caul, la Centrul de Sănătate Mintală Athens.

11. *Philip*, 20 de ani. Bătăușul. Originar din New York, are un puternic accent de Brooklyn. Referirile la „Phil“ le-au furnizat polițiștilor și ziariștilor indicii că existau mai multe personalități decât cele zece cunoscute. A comis delikte minore. Păr castaniu cârlionțat, ochi căprui, nas acvilin.

12. *Kevin*, 20 de ani. Planificatorul. Delicvent mărunț, el a pus la cale jaful de la farmacia Gary. Îi place să scrie. Păr blond, ochi verzi.

13. *Walter*, 22 ani. Australianul. Îi place să se considere vânător de prăzi mari. Se orientează excelent și este folosit mai ales ca să „ia urma“. Își reprimă emoțiile. Excentric. Poartă mustață.

14. *April*, 19 ani. Scorpia. Are accent de Boston. Este plină de planuri diabolice de răzbunare împotriva tatălui vitreg al lui Billy. Ceilalți spun că ar fi nebună. Coase și ajută în gospodărie. Păr negru, ochi căprui.

15. *Samuel*, 18 ani. Evreul rătăcitor. Evreu ortodox, este singurul care crede în Dumnezeu. Sculptor și cioplitor în lemn. Brunet, cu părul și barba ondulate, ochi căprui.

16. *Mark*, 16 ani. Calul de povară. Nu are niciun fel de inițiativă. Nu face decât ce-i spun ceilalți. Se ocupă de muncile monotone. Dacă nu are nimic de făcut, se holbează la pereți. Uneori este numit „zombi“.

17. *Steve*, 21 de ani. Eternul impostor. Râde de oameni și îi imită. Egocentric. Este singurul dintre personajele interne care nu a acceptat niciodată diagnosticul de personalitate multiplă. Imitațiile lui batjocoritoare le-au dat deseori bătăi de cap celorlalți.

18. *Lee*, 20 de ani. Comediantul. Șarlatan, bufon, glumeț. Farsele lui îi fac pe alții să se bată și astfel ajung la carceră, în închisoare. Nu-i pasă de viață și de consecințele faptelor sale. Păr castaniu-închis, ochi câprui deschis.

19. *Jason*, 13 ani. Supapa de suprapresiune. Reacțiile lui isterice și izbucnirile necontrolate de furie, care deseori ajung să fie pedepsite, reușesc să elibereze tensiunea acumulată. Preia amintirile rele, astfel încât ceilalți să le poată uita, provocând amnezie. Păr castaniu, ochi câprui.

20. *Robert (Bobby)*, 17 ani. Visătorul cu ochii deschiși. Își imaginează în permanență călătorii și aventuri. Chiar dacă visează să facă lumea un loc mai bun, nu are ambiții sau interese intelectuale.

21. *Shawn*, 4 ani. Surdul. Capacitate mică de atenție. Se presupune deseori că ar fi retardat. Emite un zgomot ca de bâzâit ca să-și simtă vibrațiile în cap.

22. *Martin*, 19 ani. Snobul. Newyorkez fanfaron. Se laudă și își dă aere. Vrea lucruri pe care nu le merită. Păr blond, ochi cenușii.

23. *Timothy (Timmy)*, 15 ani. A lucrat la o florărie, unde un homosexual i-a făcut avansuri care l-au speriat. Trăiește în lumea lui.

Profesorul

24. *Profesorul*, 26 de ani. Suma tuturor celorlalte douăzeci și trei de personalități diferite, fuzionate în una singură. I-a învățat pe ceilalți tot ce știe. Scriitor de inteligent, sensibil, cu un fin simț al umorului. Spune despre sine: „Eu sunt Billy întreg“ și se referă la ceilalți numindu-i „androizii pe care i-am creat“. Profesorul își amintește aproape totul. Apariția lui și cooperarea de care a dat dovadă au făcut posibilă această carte.

CARTEA ÎNTÂI

Perioada confuziei

Capitolul unu

(1)

Sâmbătă, 22 octombrie 1977, John Kleberg, șeful poliției universitare, a pus sub pază zona facultății de medicină din cadrul Universității de Stat Ohio (USO). Agenți de poliție înarmați au început să patruleze prin campus cu mașinile sau pe jos, iar de pe acoperișuri urmăreau orice mișcare observatori înarmați. Femeile au fost avertizate să nu circule singure și să fie atente în mașina cui se urcau.

Pentru a doua oară într-un răstimp de opt zile, o tânără fusese răpită din campus sub amenințarea armei, între orele șapte și opt dimineața. Prima studia optometria și avea 25 de ani. A doua studia să devină asistentă medicală și avea 24 de ani. Fiecare dintre ele fusese condusă în afara orașului, violată, silită să scoată bani de pe cartea de credit și apoi jefuită.

Ziarele au publicat portrete robot făcute de poliție, iar publicul a reacționat cu sute de apeluri telefonice, nume și descrieri – toate inutile. Nu existau piste de cercetare semnificative și nici suspecți. Tensiunea din comunitatea universitară a crescut enorm. Presiunea asupra lui Kleberg, șeful poliției, a devenit și mai mare după ce mai multe organizații studențești și grupuri din comunitate au cerut insistent prinderea bărbatului din Ohio pe care ziarele și televiziunile începuseră să-l numească „violatorul din campus“.

Kleberg l-a numit responsabil cu urmărirea făptașului pe Elliot Boxerbaum, un anchetator tânăr. Boxerbaum se autocaracteriza drept liberal și se angajase în poliție după mișcările studentești care conduseseră, în 1970, la închiderea campusului. Absolvise facultatea în același an și i se oferise un post în poliția universității, cu condiția să-și tundă pletele și să-și radă mustața. Se tunsese, este adevărat, dar refuzase să-și radă mustața. L-au angajat oricum.

Examinând portretele robot făcute după relatările celor două victime, Boxerbaum și Kleberg au ajuns la concluzia că suspectul părea să fie un bărbat american alb, între 23 și 27 de ani, între 80 și 84 kg, cu păr castaniu sau castaniu-roșcat. În cele două dăți când fusese văzut era îmbrăcat cu o bluză de trening maro, uzată, cu blugi și cu adidași albi.

Carrie Dryer, prima victimă, își amintea că violatorul purta mănuși și avea un revolver mic. Uneori îi fugeau ochii dintr-o parte în alta – semn al unei afecțiuni pe care ea o recunoscuse drept nistagmus. O prinsese cu cătușe de interiorul portierei și condusesese în afara orașului până la o zonă rurală lăsată în paragină, unde o violase. După viol o avertizase: „În caz că te duci la poliție, să nu le spui cum arăt. Dacă văd ceva în ziare, o să trimit pe cineva după tine.“ Ca și cum ar fi vrut să-i dovedească fără dubiu că vorbea serios, i-a luat câteva nume din agenda telefonică.

Donna West, o asistentă medicală scundă și durdulie, a declarat că atacatorul o amenințase cu un pistol automat. Avea ceva pe mâini – nu murdărie sau unsoare, ci un fel de pete uleioase. La un moment dat i-a spus că îl chema Phil. Înjura mult. Purta ochelari de soare cu lentile maro închis și nu îi văzuse ochii deloc. Bărbatul îi ceruse numele unor rude și o amenințase că, dacă îl identifica, ea sau familia ei urmau să aibă de suferit de pe urma unei „frății“ care

urma să acționeze la ordinele lui. Ea și poliția presupuneau că se lăudase atunci când sugerase că făcea parte dintr-o organizație teroristă sau din Mafie.

Pe Kleberg și Boxerbaum i-a nedumerit o singură diferență între cele două descrieri. Despre primul bărbat se spunea că avea o mustață groasă, bine tunsă. Al doilea avea o barbă nerasă de trei zile, dar nu purta mustață.

Boxerbaum a zâmbit.

— Bănuiesc că și-a ras-o între primul și al doilea viol.

Miercuri, 26 octombrie, detectivul Nikki Miller, șefa Departamentului Agresiuni Sexuale de la sediul central al poliției din Columbus, lucra în schimbul doi. A ajuns la serviciu la ora 15:00. Tocmai se întorsese dintr-un concediu de două săptămâni petrecut în Las Vegas. Se simțea și arăta revigorată. Bronzul îi scotea în evidență ochii căprui și părul nisipiu tuns în scări. Detectivul Gramlich din schimbul de dimineață i-a relatat imediat că tocmai transportase la Spitalul Universitar o femeie tânără, victimă a unui viol. Urma să fie cazul lui Miller. Gramlich a pus-o la curent cu puținele detalii pe care le cunoștea.

Polly Newton, 21 de ani, studentă la Universitatea de Stat Ohio, fusese răpită în acea dimineață, în jurul orei 8:00, din spatele locuinței ei aflate în apropierea campusului. După ce parcase mașina Corvette de culoare albastră a iubitului ei, un bărbat o silise să se urce din nou la volan și să conducă în afara orașului până într-o zonă izolată, unde o violase. Atacatorul o obligase să se întoarcă în Columbus și să facă două extrageri de pe cardul de credit, apoi să-l conducă înapoi în campus. Îi sugerase apoi să mai facă o extragere, să sisteze plățile și să-și păstreze banii pentru ea.

Fiindcă fusese în vacanță, Nikki Miller nu citise despre violatorul din campus și nici nu văzuse portretele-robot. Detectivii din schimbul întâi au pus-o repede la curent.

„Faptele din acest caz“, a scris Miller în raport, „sunt similare celor două violuri/răpiri... de care se ocupă Poliția Universitară a Statului Ohio, pentru că s-au petrecut în jurisdicția lor.“

Nikki Miller și partenerul ei, agentul A. J. Bessell, s-au dus cu mașina la Spitalul Universitar ca să stea de vorbă cu Polly Newton, o fată cu părul castaniu.

Bărbatul care o răpise, a spus Polly, i-a zis că făcea parte din organizația The Weathermen¹, dar că mai avea o identitate – era om de afaceri și conducea un Maserati. După îngrijirile primite la spital, Polly a acceptat să-i însoțească pe Miller și pe Bessell ca să caute împreună locul unde fusese silită să conducă. Din nefericire, se întunecase și Polly n-a reușit să-l identifice. Au căzut de acord să încerce din nou în dimineața următoare.

Experții Diviziei Criminalistice au cercetat între timp mașina fetei și au reușit să recolteze trei amprente parțiale suficient de detaliate ca să poată fi comparate cu cele ale viitorilor suspecti.

Miller și Bessell au condus-o pe Polly înapoi la Biroul de Investigații ca să facă împreună cu desenatorul poliției un portret robot. Miller a rugat-o apoi să se uite peste fotografiile unor bărbați albi cunoscuți drept agresori sexuali. Fata a cercetat trei albume a câte o sută de fotografii fără

¹ Organizație radicală de stânga înființată în 1969 în campusul Ann Arbor al Universității din Michigan, ca facțiune a mișcării Students for a Democratic Society (SDS – Studenții pentru o Societate Democratică), alcătuită majoritar din liderii la nivel național ai SDS și din susținătorii lor. Scopul principal al organizației era crearea unui partid revoluționar clandestin care să răstoarne Guvernul Statelor Unite ale Americii.